

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al desenvollop de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona . . . . . Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat . . . . . » 2 »
Los suscriptors del interior reben las obras del
folletí encuadernadas :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^a (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent . . . . . 15 cénts.
Los números atrassats son al mateix
preu y sense folletí :

NOSTRES ACTORS

Ricardo Güell

Es Güell, un actor apreciable que actualment treballa fent las delicias del públich en lo Teatro de la Granvia, posseheix do cómic natural y fa riurer de continuo per las graciositats originals, ab las quals dibuixa los més petits detalls dels tipos confiats á las sevas especials aptituds.

La classificació més acertada que á son caràcter pot trobarse, es la de dir que s'assembla molt al género abufonat, que tanta celebritat va donar á la companyia Arderius.

Avants de dedicarse al género lírich, lo haviam vist representar bastant en dramas y comedias catalanas, essent també estimat per la discreció justa que solia donar á las respectivas obras.

J. S.

Teatro Catalá

MANIAS

Comedia en un acte, en vers, original de D. Joseph Pradell, música del mestre D. Francisco Palau. Estrenada la nit del 3 del corrent, en lo «Centre Moral».

Es una obreta de las que avuy están de moda com á género de rápidas transformacions en la presentació de variats tipos.

Sigüé molt aplaudida y especialment alguns números musicals ben inspirats.

BONA NIT Y BONA HORA

Apropòsit en un acte, en prosa, original de N. N. Estrenat la nit del 23 en lo Teatro Jardí Espanyol.

Es en efecte, un apropòsit ab motiu de celebrarse aquella nit la inauguració de la temporada en lo Jardí Espanyol, quin local ha sigut objecte d'acertadas millores y que 'l personatge d'aquest casi-monólech aná exposant al públich.

FULLA CAYGUDA

Drama en un acte, en vers, original de D. Joseph Aragonés. Estrenat la nit del 24 en l'associació «Centro Moral».

Es de situacions d'efecte sensacional, y 's rebé ab aplauso, si no com assentiment de bondat literaria, per lo fondo moral que respira tota l'obreta.

CÁPSULAS MAUSER

Sarsuela en un acte, en vers, original de D. Joan Manubens Vidal, música del mestre Francisco Palau.

Exit satisfactori y merescut obtingué aquesta sarsuela. Es en quant al llibre, un ingeniós assumpto que motiva numerosas escenas, divertidas y plenas d'humorisme de bon gust.

La música es preciosa, provant quant bo hi ha encare per fer en aquest gènere, dirigintlo per nous viarans. Conserva aquesta música la nota alegre y revela á cada instant la inspiració y originalitat de son autor.

Los aplausos foren molt nutrits, rebent los autors una ovació al final.

Lo desempenyo siguié acertat, especialment calculant que la majoria dels aficionats cantaven sens coneixer nota. Aquest estigué confiat als senyors Farríols, Nolla, Martí y Saló.

CARN VELLA

Monólech en vers, original de D. Francesch Torres. Estrenat la nit del 25 en la societat «Nueva Lira».

Entretingué agradablement á la concurrència ab las cómicas explicacions que doná lo personatje. Lo desempenyo estigué confiat á un jove aficionat que 'l digué discretament.

L' autor siguié demanat ab aplauso.

VERDALET PARE Y FILL DEL COMERS DE BARCELONA

Sarsuela en dos actes, lletra de D. Conrat Colomer, música del mestre Urbano Fando. Estrenada la nit del 26, en lo Teatro Jardí Espanyol.

La bona ma que te 'l senyor Colomer pera trasplantar, ha quedat patentisada una vegada més ab lo seu últim estreno.

Es aquesta sarsuela d' un assumpto ben trovat y molt acertat pera desenvoluparne unas quantas escenas agradables y molt apropiat pera fer passar un parell d' horas entretingudas.

L' argument es simpátich, está portat de ma mestre, sostingut ab escenas trassadas ingeniosament, algunas d'ellas remontantse á gran altura, com la de dictar la carta que te lloch al acte segon, escena suficient á solidar la maestría d' un autor de fama.

Lo llenguatge cult y natural, ab abundó de ben trovats xistes, alguns dels quals se farán populars aviat.

La música s' escoltá ab gust, fentse 'n repetir la major part dels números, sobressortint una melopea molt ben ajustada á la situació dels personatjes.

Lo desempenyo, que 'l primer dia no passá de discret y que 'n los dias successius ha millorat notablement, estigué confiat á las senyoras Moragas y Castillo, y als senyors Colomer, Periu, Escribá y Alfonso.

En resúm; es una preciosa sarsuela, que per sa bondat y proporcions, está destinada á obtenir una popularitat tan extraordinaria com la majoria de las que 'ns ha donat á coneixer tan reputat mestre en aquest gènere.

J. XIMENÒ.

Pensaments

En certs cassos fa més efecte un cop de puny que una carícia.

Al home més débil la rahó fa serlo el més fort.

En tota empresa la constancia val tant com lo capital que s' hi emplehi.

La dona que plora á cada punt, abusea inútilment de la seva millor arma.

Lo no resignarse á las contrarietats de la vida, es formular ab coneixement una protesta que no te de pendrer en consideració.

RAFAEL GIMENO LAYUS.

Notas Bibliográficas

Claudi Mas.—*Dos mons*, poemeta, 24 planas.—Alcover, 1896.—Preu: 2 rals.

La obreta del senyor Mas, nos ha satisfet perque ella demostra que son jove autor posseheix altitut de miras, y que son cor anhela solucions generosas. Veyém en ell un ánima de poeta y per aquest sol motiu aplaudim *Dos mons*, per més que lo exposat com á téssis de la seva obra sia la lluyta eterna del cor y 'l cap, la realitat y 'l idili, lo malestar present, endoit per la esperança d' un pervindre millor.

Tema es aquest, vell com las centurias, pero sempre nou, á totas horas bell, cuant lo canta ab vigor y 'l contrasta ab notas melódicas un poeta de fibra, un dels escullits.

L' autor no 's troba encara en aquest cas, pero pot trobarshi, donchs, que descubrim en son poemeta observació, sentiment y estudi, cualitats que juntas ab la tria de bons mestres, poden durlo endevant en lo camí del perfeccionament de concepció y d' istil.

BIBLIOGRAFÍA FORANA

Biblioteca enciclopédica moderna.—Cuaderns 1 y 2

En elegants cuaderns de 32 planas, veu la llum la referida Biblioteca.

La cuadern primer, se compon del hermós discurs del gran naturalista Buffon, sobre lo istil en la escritura, obra que son traductor D. J. Vidal Jumbert, al donarla á la estampa la fa seguir per importantíssimas notas que posa de manifest la seva afició al estudi.

El estilo, es una oració literaria que recomaném ab gust als nostres llegidors y colaboradores, segurs de que de sa meditació poden traurersen profitosas ensenyansas.

Lo segon cuadern, es també una traducció del mateix senyor Vidal, y du per títol, *Los Estados Unidos de América*. Llegint aquesta obreta de compendi gráfich y estadístich, en poca estona lo lector entra en coneixement de aquesta part de mon y sab lo seu origen etnográfich, lo desenrotlo de la seva població, lo estat industrial y de comers, lo de la agricultura, vías de comunicació, tot lo que constituheix la forsa viva dels estats, y per últim, la seva organisació militar. Son noticias que resultan de útil actualitat en los moments presents y datos curiosos que á tot temps convé saber.

Desitjém á la nova Biblioteca tota mena de prosperitat. Los cuaderns están escrits en castellá, y costan un ral cada un.—S.

La fira

A l' avia no volguent creure
saltant en mitj d' altras ninas
á la fira la vaig veure
rabiant per comprar joguinas.

Y quan ja molts anys passaven
vaig veure que 'ls aymadors
per Sant Jordi la firaven
de joyas, cintas y flors.

Poch temps després la trobava
encar de una fira aprop.
—¿Qué hi feya?—Mercadejava
una gorreta de cop.

Y avuy un' altra vegada
jay! á la fira l' he vist
tota vella y arrugada
regatejant un Sant Crist.

ANICET PAGÉS DE PUIG.

Tornant de Cuba

¡Quí sab! Potser sí qu' algun llegidor de Lo TEATRO REGIONAL se 'n recorda encara d' uns personatjes que del carrer de la Culebra de Gracia passaren á nostres planas á dirnos sas angúnias, y además, á fernos sapiguer que 'l fill gran d' aquell honrat matrimoni estava servint en l' exércit de Cuba. Donchs si se 'n recorda algú, á n' aquet, li será fácil compendre per qué casi á toch d' auba del dia 10 de Abril prop-passat, anavan en Jaume y la Quima voltejant pel passeig de Colon y las voltas de 'n Xifré, anant y venint, y malehint de passada que la gent sentís tanta afició als llensols, quan el sol ja feya estona que s' havia llevat.

—¡Bah, bah! Jo no 'm puch aguantar més,— digué la Quima. — Potser aquest municipal... ¿Em sabría dir per ahont y en quin' hora arriba el meu fill?

—¡Oh! Bona dona. ¿Y quí es lo vostre fill?

—¡Ay, té rahó! Dissimuli. El meu fill torna de Cuba ferit, y 'ns escriu desde l' hospital de la Habana, que sent ja inútil pel servey de las armas, li donan la llicencia; l' embarcarán en lo *Ciudad de Cádiz* y arribará avuy dia 10. Miris, la carta ho diu. L' arcalde del barri de casa ens ha dit que fessim cap al moll, però... ara no sé pas per ahont girarme.

—Ni jo tampoch sé que dirvos, mestressa. Ningú millor qu' aquets agents d' Aduanas, que tot lo dia tractan ab barcos, podrán enterarvos. Mireu; allá ni ha un que ja ha posat las vidrieras, aneuhi.

—Aixís ho faré. Gracias.

En Jaume semblaba mut; no deya res; seguía maquinalment á la seva dona. ¡Quí es capás de sapiguer el doll de pensaments que dintre son cap bullían!

***

—¡Bon dia tinguin!

—¡Ep!... Que 'm vessareu la regadora, tinguehu compte.

—¿Qué no hi fora l' amo?

—¡Uy!... No 's lleva tan dematí. ¿Qué voleu?

—Ja veurá. Avuy ens arriba un fill de Cuba que vé ferit, y li estimaria molt que 'ns diguessin per ahont havém de anar á rébrel. Quan van marxar bé n' hi havia de gent que 'ls empenyia cap al barco; mes ara no hi ha quí digui á una mare per ahont te de passar per recullir los trosos del cos qu' han deixat viu del fill de sas entranys.

—¡Macatxo, bona dona, m' heu ferit al mitj del cor! — Digué 'l mosso del despatx cayentli l' escombra de las mans.—Espereuvos una mica

que vinga l' amo y ell vos ho dirá. Seyeu aquí, mentrestant.

Cap al fi arribá l' amo. D' una revolada obrí las vidrièras, s' assentá á son despatx sense mirar-se á ningú, y tot remenant los papers escampats damunt la taula, alsá el cap y preguntá al mosso:

—Ramon, ¿qué vol aquesta gent?

Los aludits se posaren en peu y en Jaume se atansá á la taula, gorra en má, dihentli:

—Dispensi; vením á demanarli un favor.

—Favor...—rondiná l' agent.

—Tením un fill á la Habana qu' avuy arriba.

—Donchs *traerá muchos pesos*.

—Lo qué porta es una ferida que 'l parteix de mitj á mitj.

—Perque hi anava.

—¡Jo 't toch!—replicá en Jaume enfadantse.

—¿Qué per ventura hi ha anat per sa plana voluntat? Vaya un modo de agrahir el sacrifici que fa 'l jovent. Després de ferse matar per uns interessos que no son seus, encara reb reganyes.

—Bé, ¿qué voleu?

—¿Qué vuy?... Si 'm vol fer lo favor de dirme per quin punt desembarca una expedició de ferits que arriba avuy.

—No ho sé.—Contestá ab sequetat.

—¡No ho sab!... Bueno... Dissimuli. Ja ens treuhen ben bé tots plegats la llana del clatell. Si ara fos á fer...

—¿Qué voleu dir?

—Res, home; si ab vosté no hi va res!... De tot alló de la *patria*... y dels *interessos criados*... y de la *integridat*... de tot plegat se 'n farían un bon nús á la quía.

—Vos deuréu esser anarquista.

—Soch... no m' ho fassi dir.

—Jaume, no t' hi enfadis. Després que 'l senyor ens fa el favor de dirnos...

—Si no 'ns diu res, dona. Estiga bo. Deu li conservi els patacons per redimir á sos fills, si 'n té, pera no veurer com de la seva carn ne fan pilota.

Y sense cap més paraula 's trobaren sota las voltas, ahont los hi esperava el mosso Ramon, pera dirlos:

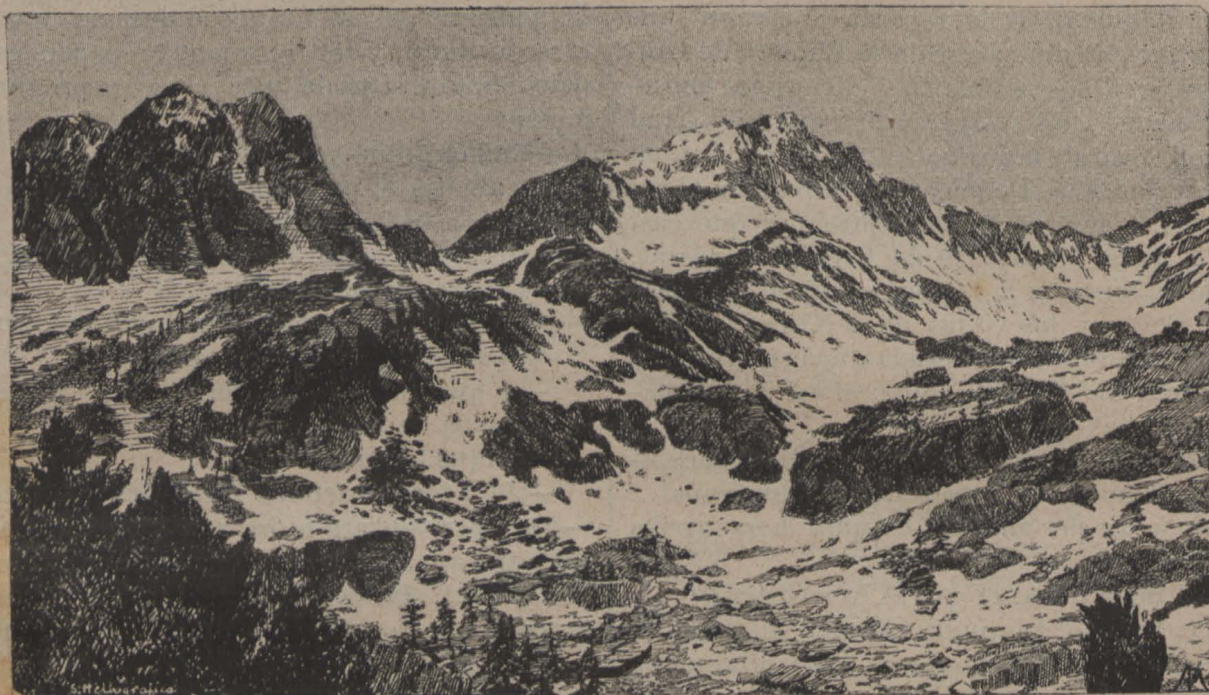
—Company,—dirigintse á n' en Jaume,—jo m' hi he enterat per l' agencia del costat de lo que os convé saber. Mireu: lo vapor *Ciudad de Cádiz* no arriba á Barcelona, desembarca á Cádiz mateix; desde allí encaixonan als soldats pel ferrocarril; de manera que si 'l vostro fill arriba avuy, aneu tot seguit cap á l' estació de Fransa; no vos entretinguehu gaire qu' está frech á frech l' hora de l' arribada.

***

—¡Que poch burgit de gent!—notá la Quima

CATALUNYA PINTORESCA

ESPOT. — Los Pichs de la Ratera

al arribar á l'estació.—No hi ha soldats, ni músicas com quan van marxar... ni generals... ni bisbes, perquè n'hi havíen, ¿oy?

—De la mort, Quima, tothom ne fuig; y aixó, si no es un enterro ab coro, poch hi falta. ¿Has vist may que s'estimi tant un trasto vell com un de nou? Y donchs; aixó qu'arriba son trastos que ja han servit, son bons pel foch, y com lo foch crema, la gent se'n aparta.

—¡Paso!... ¡Ep!... ¡Paso!...—cria un mosso de l'estació empenyent un carret d'equipatjes. La Quima 'l detura.

—¿Qué 'm sabriau dir si 'n aquest tren que arriba hi venen soldats de Cuba?

—No 'n sabém res d'aixó nosaltres.

—¡Oh! sí, n'arriban. Mireu, la carta ho diu.

—Donchs espereu que passin; desde allí els veureu á tots. ¡Paso!... ¡Ep!... ¡Paso!...

Ja s'produheix el mohiment ordinari á la arribada del tren-correu, que 'n diuen; ja la gent que va á rébrer als pasatjers s'arreglera com els soldats en dia de parada per veurels passar; ja la Quima se sent febrosa batentli el cor com la máquina de vapor de ca'n Xexanta; ja té necessitat de que son marit l'aguanti pèr no esser víctima d'una etzegallada; ja casi pert l'esma; ja corre la veu de si 'n venen ó si no 'n venen de llicenciats. ¡Quins moments d'angunia per la pobre mare!

—¿Qué ho sabéu vos, si n'arriban?—pregunta á un que passa.

—No ho sé.—Contesta sense aturarse.

—¡Mare de Déu! Quan van tornar els voluntaris de'n Sugrañes tothom hò sabia, hasta jo, qu'era una mussota de vuyt anys. Ara ningú sab res.

Ja es aquí el tren; ja surten los pasatjers fent cadascú sa vía; ja la Quima no veu res per més que mira. De sopte li sembla veurer uns bultos que s'acostan vestits de *ralladillu* y ab morralet á l'esquena, y la forta conmoció que reb li tanca els ulls de bó de bó; pero es mare, la sang li bull, y com qui enjega garrotada de cego, crida ab totas sas forsas:

—¡¡Quimet!! ¡¡Fill meu!!

Y cosa estranya; com quan l'electricitat crida 'l llamp, se sent no gayre lluny una veu que respon ¡¡mare!! y als pochs moments els concurrents fan rotllo á un grupo qu'abrassat plora ab llágrimas d'alegría, de tristesa, de rabia, justa barreja dels entreveessats sentiments que á cada un dels tres personatjes de nostra escena domina.

—¡Ay! ¡Ay!

—¿Qué tens, fill meu?

—Mare, no m'apreteu tant fort. Es á dir, sí; apreteume fins á ofegarme: val més morir aquí d'un cop entre vosaltres, que no pas viurer re-

clós á un hospital d' ahont cada dia se 'n duhen al fossar deu ó dotze companys, y ahont sembla qu' un hi sigui esperant torn.

—¿Cóm estás d' aliment?—li preguntá el pare.

—Desde Valencia que no hi menjat ni begut res. Allí es van acabar las municions.

—¿Qué no vos han donat socorro pel camí?

—¡Y cá, home! Al embarcá á la Habana ens van donar cinch pessetas, á Cádiz sis, y ¡cámpatela! tenint en compte que 'ls *cantinerus*, sabent que no podíam anar á menjar en lloch més, per una truyta mitj cremada ja 'ns feyan pagar una pesseta. Aixís es que 'ls pochs quartos que portavam casi es van quedar á Cádiz mateix.

—Aném, aném cap á fora. En qualsevol barra-ca del passeig de l' Aduana menjarás un bossí.

—Y donchs, mare; ¿qué 'm diheu de la quit-xalleta?

—Aquells ray, per ara, ab ganas de venirte á rebre. De segü que 'ls trobarém al cap del carrer.

—Seu; menja aquest tall de llonganissa y beu un trago.

—Y bé, parlém de tot; ¿y tu cóm te trobas?

—¿Qué voleu que 'us digui, mare?..

—Bueno, ¿pero d' ahont estás ferit? ¿Ahont tens las balas?

—Com á balas no 'n tinch cap al cos. Lo que tinch es que cada vegada qu' aixeco el bras dret em sobrevenen fortas punxadas al pit, y aquestas punxadas em tapan la respiració. De manera que quan estich millor es quan no faig cap moviment, estant com un ense, com un estaquirot.

—¿Y aixó t' ho va fer una bala?

—¡Ca, no! M' ho va fer un cop de culata. Va esser en la acció del *monte de San Ramón de las Yaguas*, allá á Guantánamo. Un foch que va durar 49 horas descontant las de la nit. Anavam ab la columna del coronel Canellas... mireu, aquesta acció li va valdre un grau, si fá ó no fá com á mi... y de segü que 'm deurian recullir ab un cabás, porque quan me 'n vaig adonar ja em trobava al hospital d' aquella població; passats alguns dias, em trasladaren al de la Habana, ahont me donaren aquest passe pera la Península en calitat d' inútil, tenint obligació de presentarme al govern militar aixís qu' arribi.

—¡Y deurán morir molts joves, pobrets!—digué la mare ab tendresa.

—De las balas no 'n moren gaires; en moren més del vómit.

—¡Ditxosa guerra! Sembla un mal que no tinga adob.

—Fa com el meu.—Digué 'n Quimet ab veu baixa á son pare.

—Mireu,—afegí en Jaume per mudar de conversa,—pujém al tranvía de circunvalació, y ab

aquest y el de Gracia arribarém á casa sense cansament.

Ja están instalats los tres passatjers y el tranvía en marxa, y com d' alguna cosa havían de fer conversa, digué 'n Jaume:

—Tinch entés que Cuba es molt bonich.

—Sí que ho es; però no s' hi trova res que 'ns recordi las cosas de casa. En bona hora hi veureu un camp de blat, ni un cep de garnatxa, ni roures, ni pins, ni malls, ni enclusas, ni fábricas. Ja us dono de grat las fruytas qu' embafan de tanta dolsor. Deume un bon gutim de xarel-lo y que 's quedi qui vulga ab tot lo que allí hi ha.

—¡Bonavista!—cridá 'l conductor.

—¡Ja hi som! Baixém.

Aquell mitjdia el carrer de la Culebra estava més animat qu' altres vegadas. El noy gran de ca la Quima arribava y era xicot que 's mereixia l' hi fessin bon aculliment.

La canalla el rebé com quan passen els gegants, saltant y fent gatzara.

Una dona del vehinat:—¡Pobret! Y que trencat de color torna.

Un home vell:—¡Malviatje 'l mon dolent!...

Una noya jove:—¡Quina llástima! ¡Tant guapet qu' era!

El taberner de la cantonada:—¿Y ara cóm s' ho farà aquesta gent?

Y aixís pel istil arribaren á sa casa entrant lo pare l' últim.

Al pendre embrandida per entrarhi, una má amiga el deturá suaument, dientli á cau d' orella:

—Y donchs, Jaume, ¿qué 's cas de que entre tots los del barri comprém una guitarra?

—No ho sé, Pep; pero t' asseguro que d' aixó y d' altres cosas que 'ns passen, ningú més que nosaltres en tenim la culpa.

R. C. Y R.

LOS ENCANTS DE SANT ANTONI

ESCENA XV

Coplas que canta *Martí* en l'acte 1er, quadro 2on, en la sarsuela *Matrimonis á Montserrat ó buscant la perduda*, que s'estrena aquesta nit al teatro Tivoli.

I

Vull aná á trobá á Alemania
 aquell capellá alemany
 que diuen que cura ab aygua
 totes las menas de mals,
 perque 'm dongui per la dona
 lo remey més radical
 per curarli 'l se gelosa
 ó per treureli trenta anys.

Com cura ab aygua
 se que 'm dirá:
 si vols curarla,
 tirala al mar.

Tírali, tírali, tírali,
 tírali que 's curará.

II

Sino, vaig á trobá un metje
 dels de la electricitat,
 que també diuen que cura
 lo que ningú ha curat may:
 á veure si la electrisa
 perque 'm deixi viure en pau,
 ó bé que ab un raig de xispas
 li tregui génit ó edat.

Pel seu sistema
 se que 'm dirá:
 si vols curarla,
 clávali un llamp.
 Clávali, clávali, clávali,
 clávali que 's curará.

CONRAT ROURE.

Servey de fora

TEYÀ.—Diumenge á la nit tingué lloch en lo teatro de aquesta població y á càrrech dels aficionats de la mateixa, una representació de lo preciós drama *La fals ó lo cap de colla*, y l'aplaudida comedia de Colomer, *La Ilupia*, publicada últimament en lo folletí de LO TEATRO REGIONAL. Lo desempenyo excelent.—J. P. T.

ARENYS DE MAR.—La companyia de sarsuela Miquel, posá en escena lo dissapte passat en lo Teatro Principal, una preciosa sarsuela en 3 actes, obtenint bona execució.

En lo Teatro del Ateneo los aficionats de dita societat posaren en escena lo passat diumenge, lo drama catalá del immortal Soler, *La ratlla dreta*, essent molt ben desempenyat per la senyora Cándida Simalla y per los senyors Xena (Carlos), Farrarons y Llorens, que foren molt aplaudits.

Per fi de festa s'estrená en aquesta vila la comedia catalana original de D. Salvador Badosa, *Se desea un caballero á todo estar*.—M.

HOSPITALET DE LLOBREGAT.—Dilluns passat á la tarde en lo teatro de la societat «La Nova Armonía», posá en escena per la companyia que 's dirigida per Lluís M. de Casas, tres sarsuelas.

Va presentarse la «Dansa serpentina», que per la variació de colors y dibuixos agradá molt.—P. B.

GRÀCIA.—Numerosa y escullida concurrencia assistí lo diumenge últim en lo elegant circol «La Granada Graciense». L'obra representada fou la bonica comedia del malaguanyat vate D. Frederich Soler, *Las Francesillas*.

Dijous, dia 20 del present, tingué lloch en lo Teatro

Principal una funció catalana á benefici del aplaudit primer actor D. Teodor Bonaplata, posantse en escena las bonicas produccions *La rondalla del infern* y *Nit de nuvis*, y diumenge prop-passat tingué lloch en lo esmentat coliseu una funció en honor del celebrat artista y autor dramátich, D. Conrat Colomer, en la que s'hi representaren la comedia, arreglo de dit senyor, *La herencia del oncle Pau* y la pessa *Quants més serém més viurém*, essent molt celebradas abduas produccions, per lo numerós auditori.

Las últimas produccions catalanas representadas en lo «Círcul de Propietaris», han sigut la comedia de Arnau, *La mitja taronja* y las en un acte *Com suchsueix moltes vegades* y *Angels de Deu*.

Diumenge de Pasqua celebrá ball extraordinari la coneguda societat «La Banya Graciense», que sigué lluhidíssim.

Al teatro Moratín inaugura temporada aquesta nit una important companyia de declamació.

Diumenge tingué lloch en la societat «El Placer», lo benefici dels joves aficionats senyors Minguell, Sanjuan y Poch, ab las obras *¡Dorm!*, *Tres tipos de Barcelona* y *La conquista del papá*, recullint molts aplausos dits beneficiats, junt ab los senyors Llach y Roig, que desempenyaren los seus papers ab carinyo.

En la societat «La Camelia» s'ha donat últimament una representació de la famosa sarsuela *Lo Somni de la Ignocencia*.—M.

SANT JOAN D'HORTA.—En la funció que 's celebrá diumenge á la nit en lo «Casino Familiar», se representá la bonica pessa *Entrar per la finestra*.—A.

VILASAR DE DALT.—Diumenge passat, 24, en lo «Centre Vilassanés», se posaren en escena las comedias en un acte, *¡Mala nit! Lo primer dia* y *Cassar al vol*, essent ben desempenyadas.

En la societat «Estrella» se inaugurá un magnífich teatro ab lo títol de Teatro Lírich, que s'hi posaren en escena las tres sarsuelas *La fam estudiantessa*, *Un músich de regiment* y *La por*, las quals foren molt ben representadas.—M. P. C.

RUBÍ.—En lo teatro Domenech, diumenge passat se posá en escena l'important drama *La rondalla del infern*.—J.

TARRASSA.—Diumenge prop passat, los alumnos de «Escolas nocturnas gratuitas», posaren en escena las gatadas *La bulifarra de la llibertat* y *Las píldoras de Holloway*.

Per la nit en l'«Associació de Católichs», representaren lo drama *Miserias humanas* y lo bonich quadro *Lo mestre de minyons*.—M.

SABADELL.—Diumenge passat se representá en lo teatro de la «Associació de Católichs», l'important drama *La Bogeria*, original de Gil Anguera. Obtingué una ovació l'autor, essent demanat al palco escénich.

La companyia del reputat actor D. Vicens Miguel, actuá en lo Teatro Cervantes formant part del programa de dilluns, per la tarde, la bonica pessa *L' amor es cego*.—F.

SANT MARTI DE PROVENÇALS.—Diumenge passat en lo «Cassino Recreatiu», se posá en escena lo drama *Mal pare*.

Pera demá á la tarde, al mateix «Cassino Recreatiu», la societat «Lira Martinense» donará una important funció á benefici dels fills de la població inutilisats en l'actual campanya de Cuba.

* Se posarà en escena *La filla del marcant*, y 'l corò de la «Lira» cantarà alguna de las millors composicions del seu repertori.—B.

BADALONA.—Diumenge per la tarde, la companyia de D. Teodoro Bonaplata, donà la última funció de la temporada, posant en escena lo preciós drama de Soler, *La Rondalla del infern*.—P.

TARRAGONA.—Lo dijous 21 del present, debutà en nostre teatro la companyia infantil dirigida per lo mestre senyor Bosch obtenint grans ovacions.—S. N. V.

VICH.—Diumenge passat en lo Teatro Ausonense, y per la companyia de aficionats del «Casino Comercial», representaren lo drama *Lo general ¡No importa!* y la comedia *Ditxos ball de màscaras*. Varen distingirsi la senyoreta Llonch, senyora Forcada y 'l senyor Ballbona.

En lo teatro de la «Juventut Catòlica», hi hagué funció, formant part del programa lo monòlech del senyor Pous, *De Pelagalls á Barcelona*, cual desemenyo estaba confiat al senyor Claveras, que surtí molt airós.—J. S.

CONSTANTÍ.—Lo diumenge passat, dia de Pasqua, se representà en lo teatro d'aqueix poble y baix la direcció de la companyia de aficionats «Los Tranquils de Constantí», lo preciós drama en 3 actes y ab vers català, titulat: *Un màrtir de Puigcerdà*, siguent molt aplaudit per la numerosa concurrència que assistí al teatro.

Después se posà en escena la divertida pessa catalana *¡Als peus de vosté!* distingintse en los papers de graciós, lo jove aficionat al teatro català, M. T.—T.

MANRESA.—Próximament la companyia del senyor Fages, en lo Teatro-Conservatori, posarà en escena *Barba-Roja*, de Frederich Soler.

Dimecres degué tenir lloch en lo Café Català, lo benefici dels coros que actúan en dit teatro. Lo programa, qu'era variat, ne formava part la divertida pessa, publicada en lo folletí d'aqueix periòdich, *Un bateig á cops de puny*.

La quadro d'aficionats de l'«Ateneo Obrer», posà en escena la nit del diumenge passat, lo preciós drama en 3 actes, *Un màrtir de Puigcerdà*, de D. M. Fius y Palà, y la xistosa comedia del senyor Aulés, *¡Ella!*—T.

NAVARCLES.—La funció donada la nit del primer dia de Pasqua, acabà ab la divertida comedia *De panxa al sol*.—I.

Novas

Acaba avuy la publicació de *Los encants de Sant Antoni*.

Comensarà al número vinent l'últim gran éxit de Conrat Colomer y Urbano Fando, *Verdalet pare y fill del comers de Barcelona*.

Al número vinent continuarem l'interessant folleto *Verdaguer reivindicat*.

Próximament será donada al públich una alocució convocant á tothom, á una subscripció pera millorar la crítica situació en que fa temps se trova l'insigne poeta, gloria de nostra patria, Mossen Jacinto Verdaguer.

La Junta executiva, que com saben nostres llegidors

sigué nombrada en sessió pública convocada al objecte, ve trevallant assiduament desde aquell dia pera que 'l resultat sia lo més brillant possible.

Comunicarem á nostres lectors tot quant d'important ab aquest assumpto se relacioni.

Ha sigut nombrat president del Certámen que 's celebrarà en la vehina vila de Gracia, per la próxima festa major nostre gran poeta Mossen Jacinto Verdaguer.

Triunfal ha sigut la excursió artística á Madrid per los coros de Clavé. Las ovacions han estat seguidas per tot ahont han deixat sentir las inspiradas composicions de son repertori, haventse fet objecte de continuas distincions de germanó á tots los individus que formaren part de tan important agrupació.

La sarsuela *La niña de los cisnes*, traduhida de la opeleta francesa, música del mestre Lacome, ha obtingut un éxit extraordinari en lo teatro Gran-via. Te números hermosíssims de inspiració. Lo llibre es aixís mateix molt entretingut y compleix be l'objecte.

Lo desemenyo es acertat.

Durant la passada setmana á Tarragona s'han celebrat importants manifestacions de dol en commemoració del primer aniversari de la mort del eminent crítich D. Joseph Ixart y Moragas, de quina capital era fill.

De nostre diligent corresponsal havem rebut important ressenya de tots los actes celebrats. Sentim no poguer insertarla per falta d'espai.

Lo TEATRO REGIONAL protesta enérgicament de la ridícula disposició prohibint l'us del idioma català en la Red telefónica instalada á Catalunya.

Lo local de la societat «Esquerra del Ensanche», ha sigut objecte d'importants reformas, que l'han convertit en un dels llocs més bonichs que de tal índole avuy te nostra ciutat.

Per aquesta nit está anunciat l'estreno *Matrimonis á Montserrat ó buscant la perduda*, de D. Conrat Roure, música del mestre Comella, quin llibre es conegudíssim de nostres lectors per haverlo repartit fa poch en lo folletí.

Sabém que la empresa no ha escatimat gasto á fi de presentar l'obra ab l'espectacle corresponent, havent confiat lo decorat al reputat escenógrafo senyor Chia.

Ha comensat la temporada al teatro Novetats la companyia del teatro Español de Madrid, que porta la exclusiva de la última obra de Feliu y Codina, *María del Carmen*, obra esperada aquí ab gran interés.

La Comissió encarregada de la fundació de un Centre Lleridà en aquesta capital, invita á tots los fills de la provincia de Lleyda á una reunió general que tindrà lloch demà diumenge dia 31 del corrent, á las tres de la tarde, en lo local de la Plassa del Pi, n.º 1, pral., ahont també 's rebrán avisos de adhesió.

SANCHO PANXA.—Baix aquest nom se inaugurarà próximament una societat qu'estará iustalada en lo carrer de la Canuda, 12, 1.ª

Pera la funció inaugural s'anuncian las obras en un acte *D' estudi*, *Una prometensa*, y *A ca la modista*.

PALMA DE CATALUNYA. — Diumenge á la nit se posá en escena lo drama *La casa payral*.

UNIÓ ESQUERRA DEL ENSANCHE. — Dilluns últim se doná una funció de la sarsuela de la que 'n formá part la popular *Lo Somni de la Ignocència*. Lo desempenyo no aná gayre llis especialment per part del individu encarregat del paper d' Ernesto, á qui aconsellém, si vol continuar representant, estudihi ab molta perseverancia per surtirne ab lluhiment.

L' OLLA. — Ultimament s' ha donat en aquesta societat una representació de la bonica pessa *Una poma per la sed*.

ATENEU MARQUÉS DE LA MINA. — En aquesta societat á més d' una pessa se posá en escena lo monólech *L' esclau del vici*.

ROGER DE LLURIA. — Tal com estava anunciat, diumenge s' hi representá *Lo joch dels disbarats*, que tingué una esmerada execució, y molt especialment per part dels senyors Roig, Llach, Feliu y Barberán, essent secundats ab bon acert per las germanas senyoretas Faura, y los senyors Carrasco, Sanjuan, Rocamora y García.

MAGNÍFICH REGALO

LO POEMA DEL COR, de D. Teodoro Baró

Mostra dels grabats. Vegis l' anunci de las cubertas

Per fi de festa se posá en escena la tan celebrada sarsuela *Lo somni de la Ignocència*, obtenint la senyoreta Faura y senyor Llach, molts aplausos al ballar la popular polka; los senyors Roig y Rocamora estigueren molt acertats en sos respectius papers.

La numerosa concurrencia celebrá moltíssim las importants reformas de que ha sigut objecte aquet local.

CENTRE CATÓLICH. — Per avuy está anunciada la representació del drama *Clarís*; per dita funció lo senyor M. Moreno ha pintat duas decoracions.

LA TRENYINA. — En la funció dada lo passat diumenge representaren la bonica pessa *Las tres alegrías*.

LA SERPENTINA. — Dissapte passat efectuaren lo benefici dels senyors Rigol y Martí, ab una escullida funció de sarsuela, formant part d' ella la tant popular *Lo Somni de la Ignocència*, que fou desempenyada ab molt acert per las senyoretas Circuns, Faura, y los senyors Martí, Berenguer y Rigol.

CÍRCUL DE LA ESQUERRA DEL ENSANCHE. — Lo preciós drama *La creu de la masia*, representat dissapte, sortí molt ajustat, distingintshi en son desempenyo, la senyoreta Panadés, y los senyors Palaudarias, Solá, Vila y Plácido.

Lo concert donat diumenge, fou molt ben organísat, y essent casi tots los números del programa repetits, entre 'ls que hi prengueren part recordém á las senyoretas Molist, Prieto, Verdú, Fernández y Pujol, y á los senyors Vilalta, Carreras, Barceló, Cristófol, Fontin y Nater.

Cul de sach

De la sarsuela *Verdalet pare y fill del comers de Barcelona*.

Entre marit y muller que fa deu anys viuen separats y 's trovan per casualitat:

ELLA. — L' odio. Sápigas que no 'l puch veurer.

ELL. — No 'm miri!

ELLA. — Ni pintat!

ELL. — Per xó li vaig fé torná 'l meu retrato al oli.

Correspondencia

Jaume Capatás: ho tindrém pera quan convinga tractarho. — Joseph Mozo: alguns. — Vasebol: acceptat. — M. Pasiello: també. — Toful Rusca: la forma no marxa. — Joaquim Bernis y Pruna: *Sufriment* ja es una mostra d' avens, no lo suficient. — M. Sanalp y Puntí: celebrém que de tan llunyas terras se recordi de nosaltres, anirá 'l segon epigrama. — J. C. M.: en efecte, s' hi nota inesperienza. — Anton Pallejá: ara veurém la vritat. — Joseph Costa: no opiném igual referent á la primera indicació, y en quant á la segona va equivocat, si li convé creureho tal com suposa, no hi ha inconvenient, donchs no fora cap mal. — M. Badia: pot fer millor. — Salvador Bonavia: las dos últimas. — A. Pujol y Panadés: molts d' ells. — J. Pujadas Truch: també.

Lo demés no aprofita.

AVÍS. — Tots quants desitjin tenir enquadrnat lo sainete *Los Encants de Sant Antoni*, poden desde avuy verificar en l' Administració lo cambi. Condições las de costum. Preu, 10 céntims.

Tipografia «La Académica», Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 861